

KERK & Leven

48

2020

WEEKKRANT

25 NOVEMBER

JAARGANG 81

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS
SINT-ANTONIUS
DON BOSCO

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

De digitale adventsretraite 2020

"Zie, ik kom spoedig" is de titel van de adventsretraite 2020 van zondag 29 november tot vrijdag 25 december. Deze dagelijkse adventsbezinningen worden opgesteld door pater Jezuïet Gregory Brenninkmeijer. Het is al de 13de keer dat de jezuiten zo'n digitale retraite aanbieden en in de veertigdagentijd van dit jaar namen er zo'n 16 000 mensen deel aan deze retraite. De bedoe-

ling is ons te helpen bij het bidden zodat we ons meer bewust worden van Gods aanwezigheid in ons leven. Wie daarvoor (gratis!) inschrijft op www.ignatiaansbidden.org ontvangt elke dag een mailtje met een paar Bijbelverzen met bijpassende vragen te overweging en nog enkele teksten om je gebed te ondersteunen. Het is een hulp om met meer vreugde en bewuster naar Kerstmis

toe te leven

Nieuw dit jaar

Nieuw dit jaar is dat de deelnemers de mogelijkheid hebben om op de zaterdagen 5, 12 en 19 december een geleide meditatie van een half uur mee te maken eveneens via de computer (of smartphone of ...), geleid door pater Gregory.

Het briefje

Op een dag komt kleine Thomas thuis. Voor hij de school verliet gaf de meester hem een briefje mee voor zijn moeder. 'Mama,' zei hij, 'dit briefje is van mijn meester. Hij heeft gezegd dat jij alleen het mag lezen.' Zijn moeder las het. Er kwamen tranen in haar ogen. 'Wat staat erop?' vroeg de jongen. 'Wel, er staat op dat je zo verstandig bent dat niemand op school jou nog goed les kan geven. En of ik dat nu

in hun plaats zou willen doen.' Zo kwam het dat zijn moeder, die onderwijzeres was geweest, de volgende dag begon met les te geven aan de kleine jongen. Die jongen heette Thomas Edison. Hij werd de uitvinder van de gloeilamp en de telegrafie. Op een dag werd zijn moeder ziek. Ze stierf toen hij 24 jaar oud was. In de papieren die zij in een doos bewaard had, vond Edison het briefje dat hij als kleine jongen van zijn

meester voor zijn moeder had meegereggen. Groot was zijn verbazing toen hij las: 'Uw zoon is mentaal gehandicapt. Hij kan hier de school niet meer volgen.' Tranen kwamen in zijn ogen. Die avond schreef hij in zijn dagboek: 'Thomas Edison was een mentaal gehandicapt kind, maar zijn moeder veranderde hem in het genie van de eeuw.' (C. LETERME, *Parels van verhalen*, uitgeverij Averbode 2019)

Herdenkingszuil

Bierbeek: Herdenkingszuil houdt gedachte levend

Op de begraafplaats in Bierbeek werd een nieuwe herdenkingszuil geplaatst. Daarop staat een **vergeet-me-nietje** dat verwijst naar iedereen die op deze begraafplaats zijn laatste rustplaats kreeg, maar van wie de grafzerk of nis werd verwijderd.

Op deze manier wil de gemeente de gedachte aan de overledenen levend houden.

(mde) *Krant Het Nieuwsblad* - 3 november 2020.

De koorddanser

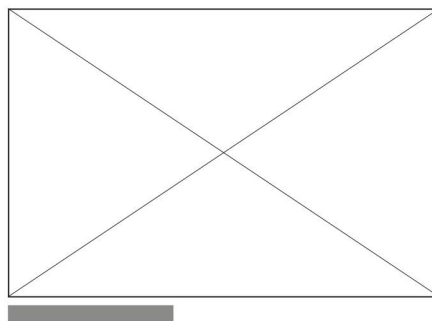
Hoog in de nok van de tent danste hij op de koord. De mensen zagen dat graag. Ze juichten hem toe, en applaudisseerden hard. 'Prachtig,' zeiden ze, 'Ongelooflijk!'

Op een avond zaten de mensen weer te kijken. Toen riep de koorddanser naar beneden: 'Denken jullie dat ik het kan?' 'Ja!' riepen ze. En hij danste van de ene naar de andere kant.

Daarna nam hij een kruiwagen naast zich op de koord, en riep: 'Denken jullie dat ik het kan met een kruiwagen?' 'Ja!!!' schreeuwden de mensen. En de koorddanser danste met kruiwagen en al over de koord. Opnieuw riep hij naar beneden: 'Als er nu eens iemand van jullie in mijn kruiwagen komt zitten ... Denk je dat ik het dan nog kan?'

Toen bleef het beneden muisstil, zo stil, dat de koorddanser bijna het evenwicht verloor ...

Chantal Leterme
uit 'Een parel voor elke dag'

Colofon

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.trevipus.be

DIENST PAROCHEBLADEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN
Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS
Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
tel. 016 25 04 59 of 0492 319215
Open van 09.30 u. - 11.30 u. op: dinsdag,
donderdag en vrijdag.

Vieringen

SINT-FRANCISCUS

Als parochiegemeenschap willen wij onze verantwoordelijkheid opnemen in deze uitdrukkende coronacrisis.

Na de herhaalde oproepen van virologen en regering om onze contacten tot een minimum te beperken, heeft de parochie er voor gekozen om in onze kerk - met ingang van zondag 1 november - tot nader order geen vieringen meer te laten doorgaan (uitgezonderd uitvaarten in kleine kring van maximaal 40 personen). Zo hopen wij mee te kunnen strijden tegen dit virus.

Om mensen de mogelijkheid te geven toch even tot gebed te komen zal onze kerk op 2 momenten worden geopend:
-zondag van 10 tot 11u
-donderdag van 15 tot 16u

Draag zorg voor jezelf en de anderen.

SINT-ANTONIUS

Geen vieringen wegens de strenge coronamaatregelen. Wel bezinningsblaadjes en bezinningssteksten op de website zoals tijdens de lockdown.

DON BOSCO

Rekening houdend met de corona-maatregelen zijn er op zondag geen erediensten.

De werkgroep liturgie bezorgt de teksten van de voorziene vieringen, (29/11 - 6/12 - 13/12) die nu wegvallen, aan de parochianen. Op de website Ademtocht: www.ademtocht.be - zijn de teksten ook terug te vinden.

Zondag 29 november 2020

Eerste zondag van de Advent
Viering opgesteld door: Hermien Den Tandt

Zondag 6 december 2020

Tweede zondag van de Advent
Viering opgesteld door: Chris Willox en Hermien Den Tandt

Zondag 13 december 2020

Tweede zondag van de Advent
Viering opgesteld door: Majo Werrebrouck en Lieve Neukermans

We wachten de nieuwe maatregelen af, na 13 december.

In Linden, Bovenlo, Franciscus, Antonius, Vlierbeek gaan voorlopig geen vieringen meer door.

UIT ONS RIJKE VERLEDEN - Oproep niet gezien!

“Waar ik aangeraakt werd ging ik en ga ik”

En die ervaringen van Modest kwamen in een boek terecht.

In Kerk&leven van 21 oktober vertelde **Modest Campforts hoe** hij als negenjarige werd opgeleid tot misdienaar. En na een tijd mocht hij in misvieringen optreden.

MISDIENERS, SNOTJOENKI!

Het was steeds een heilig gebeuren: goed op tijd komen, je toog en koorhemd zoeken (klein pastoorke spelen), als oudere misdienaar de wieroek klaar maken en op het koor postvatten.

Oproep niet gezien!

Daar zaten we dan met een tiental uitverkorenen tot de heilige ensenering zou beginnen. Ik zat op de bank vlak in het vizier van de sacristie.

Op een zondag, het was niet mijn beurt om te dienen, wel die van mijn kozijn, maar die zag niet om. Vanuit de sacristiedeur op een kier, stond men maar teken te doen in mijn richting dat ik moest komen. Met het heiligste gezicht van de wereld zat ik schuinlinks naar boven alle heiligen uit de hemel te kijken en gebaarde stommen aas. Ik vertikte het om te doen alsof ik hun oproep gezien had, ik was wellicht buig gezind, barometer op onweer, tot pastoor Bergmans, een brave, heilige, vrome man naar voren schreed met slechts één slippen drager. Hij deed resoluut teken naar mij dat ik mee moest opstappen.

En maar aframmelen...

Met lange lamme benen en hangende pruillip heb ik dat dan maar gedaan, tegenwringend.

Uit puur kolleire rammelde ik alle antwoorden steenvlug af. Het was helemaal niet de God die mijn ziel blij maakt. Ik kreeg me daar met de rug van zijn hand, een mep tegen mijn oor waar ik niet goed van was. “Opnieuw!”

En nu, koppig en weerbarstig, ben ik, onnozel traag, het confiteor beginnen reciteren.

Toch spreekbuizen voor mij

Ons vader die in't gestoelte zat vooraan in het koor omdat hij met de schaal voor de armen rondging, zei na de mis: “Ge had zeker ruzie met de pastoor!” Ja zeg, de pastoor! Zeg maar geen kwaad woord over die pastoor!

Hij had trouwens gelijk. Het was een vroom man, ne goeie kameeraad van ons vader, ook zo een vroom man! Beiden waren ernstig, plichtsgetrouw, maar geen pintenpakkers, geen moppentappers! Geen plezante onderpastoor, maar vroom en diepgelovig! Zij waren voor mij zeker spreekbuizen, vooral door hun zwijgende, stille aanwezigheid, van de ware Aanwezige. Zij raakten m'n ziel aan! Laetificat animam meam!

Als kleine kadee vond ik dat misdienersgedoe een serieuze job! Maar heilig! Zo iets speciaals! Precies van een andere wereld waar de andere jongens van de straat buiten stonden.

In die tijd was **de eerste mis 's morgens** om zes uur! Daar werd niet over gejannt omdat ik er zo vroeg uit moest. De boeren waren trouwens in de stal al aan het melken. 's Winters was het dan nog stikke donker. We woonden een kwartier gaans van de kerk. Als er dan een werkman naar 't fabriek van Sint

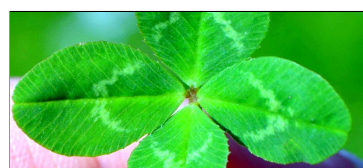
Modest Campforts

Jozef Olen fietste, kroste ik in zijn wiel achter hem aan. Om niet alleen in den donkeren te moeten lopen. Er was een paadje van ne meter breed met langs beide kanten een gracht vol water in de winter. Maar daar stonden we allemaal niet bij stil. Dat was zo! en dat was zo voor iedereen.

Een heel affaire waren ook de **missen op hoogdagen**. Dan had Sus de koster tapijten gelegd over de trappen van het altaar en dat sloot nooit goed aan op de trappen. Er was ook altijd een zeer zwaar missaal met koperen sloten op een heel grote legile. Ooit ben ik eens op m'n smikkel getuimeld, met boek en al, over die stomme tapijten van de koster. Jezus, wat een affaire. En dan brandden er altijd ontelbare kaarsen en die moesten met de lange stok allemaal uitgep....worden.

Het doet me ineens denken aan Jos Caethoven van bij ons in de straat. Ongeveer diezelfde tijd speelden we wedstrijd tegen de schuurdeur van Gust de klonenmaker. Het kwam er op aan het hoogst te kunnen pissen tegen de schuurdeur. En Jos Caethoven was onklopbaar steeds de kampioen.

Klavertje 4

Een blaadje voor **geloof**, in je eigen kracht en dromen.

Een blaadje voor **hoop**, op toekomstig geluk.

Een blaadje voor **vriendschap**, die je dagen met vreugde vullen.

Een blaadje voor **geluk**, verborgen in zoveel kleine dingen. *D. Duerinckx*

Parochieblad

2021

Via **KERK&leven** werken we met z'n allen week na week aan meer verbondenheid.

'Blijf verbonden' is een warme oproep aan iedereen om - vooral nu onze vrijheid beperkt is - elkaar niet los te laten.

Luk Vanmaercke - Hoofdredacteur

Sluit je weer bij ons aan!
We zien u graag op onze lijst terug!

Schrijf zeker over voor eind november. Zo zal je geen parochieblad moeten missen. De jaarprijs voor het Parochieblad is 40 euro.

Federatie Frando - Editienummer 4330
BE65 7360 4731 0196 van
PZK -PAROCHEBLAD FRA-ANT-DBO
Amerikalaan 29 3000 Leuven
Mededeling: K&L - 2021 Federatie Frando - parochienaam

Abonnementen: *Philippe Nachtergaele*
-philippe.nachtergaele@gmail.com

Heb je vragen over je abonnering dan kan je je richten tot:

***Sint-Franciscus**
Thierry Van Craenem: thierry.vancraenem@gmail.com
Parochiesecretariaat, Tiensesteenweg 190, 3001 Heverlee (016 25 04 59)
Open op di., do. en vr. van 9.30 tot 11.30 u.

***Sint-Antonius**
Mathieu Voets: mathieu-voets@telenet.be

***Don Bosco**
Gilberte Havet: gilberte.havet@gmail.com

KALENDERBLAADJE

Op Jezus' lijst stonden geen topfiguren, geen kampioenen van de deugd, geen professionele wereldverbeteraars.

Zalig noemde hij de armen van geest en nederigen van hart, die niet verslaafd waren aan geld of goed en wisten wat verdriet was;

de mensen die snakten naar gerechtigheid;
de mensen die spraken met hun hart en dat hart zuiver wilden bewaren in een verontreinigde wereld;
de mensen die vrede zochten waar tweedracht heerste;
de mensen die uitgerangeerd werden en belachelijk gemaakt, omdat ze in Hem geloofden en dat niet onder stoelen of banken staken.

“Zij zullen getroost worden”, zegt Jezus.

En eigenlijk mag je lezen: “God zal hen troosten en hen gerechtigheid en barmhartigheid schenken.”

Wim Seynaeve
Scheurkalender De Druivelaar - 1 november 2020

ALLERHEILIGEN ALLERZIELEN 2020 - (Deel 2) - "noli me tangere"

"noli me tangere" "raak me niet aan" "houd me niet vast" "nader me niet"

Speciale tijden

Het zijn speciale tijden: een onopzettelijk virus, corona genaamd, treft ons in ons wezen, in wie wij als mens zijn.

Mondmaskerplicht, afstand houden wordt de regel.

Hoe kunnen wij elkaar nabij zijn op momenten dat een mens hunkert naar troost en medeleven bij het afscheid van een geliefde?

Zelfs een moment als vandaag waarop een gemeenschap haar overledenen herdenkt en troost biedt aan families wordt sterk ingeperkt.

Wijgedenken

Emma Struyf – Jef Verboren – Marcel Vermaelen – Camiel De Vis – Maria Van Rillaer – Elisabeth Rundfeldt (Putti) – Eddy Timmermans

Voor het **gedachtenisprentje** schreef ik deze tekst:

Afstand nemen en/of houden

Een blik nog nooit eerder gezien.

Licht op al wat van waarde is.

Laten wij dan leven naar het woord van de Ene, een woord dat richting geeft aan ons leven en samenleven.

Afscheid en verdriet

In februari, net voor de lockdown verscheen een prachtig boek, een kwetsbaar verhaal over afscheid en verdriet, en **hoe afstand nemen je op een andere manier leert kijken.**

Een prachtig verhaal van de jongen op het dak leert ons dat afstand nemen onze manier van kijken verandert. Een gepast verhaal voor vandaag.

Het is een verhaal van 144 pagina's en kan daarom niet in zijn geheel gebracht worden.

Wij brengen jullie twee fragmenten waarmee het verhaal beëindigd wordt.

Hun huis was te klein voor zoveel verdriet na de dood van zijn zusje: zijn moeder werd depressief, zijn vader verliet het huis en hij verbleef dag en nacht op het dak van het huis. Hij observeerde de mensen in hun dagelijks leven alsof hij er niets mee te maken had.

Tot er een meisje was dat hem stap voor stap uit zijn isolement haalde, een rode draad doorheen het verhaal. Dank zij dit meisje omarmt hij opnieuw het leven en kan hij over de dood van zijn zusje heen met haar verbonden verder leven.

De jongen op het dak – Aline Sax (1)

Het is niet donker en het is niet licht. De hemel heeft die vreemde kleur tussen nacht en ochtend. De huizen zijn nog donker en de straten gelig verlicht. De jongen kan niet slapen. Hij zit incingedoken onder zijn deken en wacht op de zon. Tot zijn aandacht getrokken wordt naar de gelige plek aan de overkant van de straat. Hij wrijft in zijn ogen en geeft zichzelf een kneepje. Hij is echt wel wakker. In het licht staat het meisje.

Ze leeft! Nog!

Ze kijkt naar boven, maar hij weet dat ze hem niet kan zien. Het dak is

nog te donker. Toch blijft ze staan. Alsof ze desnoods wil wachten tot de zon opkomt. Haar rechterarm zit in het gips. De jongen wil haar toeroepen. Hoe blij hij is dat ze nog leeft. Hoezeer het hem spijt. Maar de nacht is nog te stil. Hij plukt de veer uit zijn knoopsgat en laat ze naar beneden dwarrelen. Een zuchtje ochtendwind brengt ze tot vlak voor de voeten van het meisje. Ze pakt ze op en streelt ermee langs haar neus.

Ze kijkt omhoog en ziet hem nog steeds niet. Maar ze weet wel waar de veer vandaan komt. Ze steekt ze tussen haar pols en het gips en steekt de straat over. Vijf verdiepingen en dertien laddertreden later gaat het zolderraam open en klimt het meisje naar buiten. De jongen maakt plaats. 'Dankjewel,' zegt ze en ze streelt de veer alsof het een vleugel is.

De jongen zegt niets. Sorry is een te klein woord.

'Kom je nooit meer naar beneden?' vraagt het meisje.

De jongen haalt de schouders op. Nooit is lang. Even lang als altijd. 'Nu nog niet.' Het meisje lijkt even na te denken of ze met dit antwoord genoeg zal nemen.

'Mag ik dan naar boven komen?' vraagt ze. De jongen geeft geen antwoord. Hij weet nog niet of er plaats is voor het meisje op het dak.

Ze vraagt het niet opnieuw. Ze zitten naast elkaar en kijken naar beneden.

'Stil hier,' zegt ze alleen nog. Ze kijken naar het pleintje waar de man van de groendienst het onkruid wiedt. Zijn bewegingen zijn zo vrolijk als de muziek in zijn oren. Het bankje onder de boom is leeg. Op het terras drinken de jonge man van de overkant en de jonge vrouw een koffie. De hond ligt aan hun voeten.

'Ik moet weer naar huis. Ik wil niet dat mama ongerust is,' zegt het meisje na een tijdje.

'Tot de volgende keer,' zegt de jongen als ze door het zolderraam klimt.

Sommige dingen gebeuren ge-

woon. Soms kun je het toeval richten. Als hij hangende schouders ziet. Of schoenen met versleten punten. Of ogen die alleen maar naar binnen kijken. Dan laat de jongen een kersenpitje vallen voor de voeten van een voorbijganger. Ze kijken op en soms komen ze naar boven. Dan zitten ze naast hem op het dak. Te zwijgen. Te praten. Te kijken naar de zonsondergang. De jongen zwijgt of luistert of kijkt mee.

De mensen blijven nooit.

Eventjes hebben ze nodig.

Eventjes om op adem te komen.

Eventjes om hun woede van het dak te schreeuwen.

Eventjes om stilte te vertellen over wie ze graag zien.

Eventjes om radeloos het hoofd te schudden.

Daarna gaan ze weer.

Dan leunt de jongen achterover, tegen de pannen van het dak. Dan kijkt hij naar de wolken.

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in Jou, onze vader, bron van leven, die omziet naar het kwetsbare, ons zo oproept te luisteren naar hun roepen uit de diepte.

Wees hen nabij, draag zorg voor hen, zo vraag jij ons, kleine mensengod.

Ik geloof in jou, Jezus van Nazareth, weg ten leven, kind van mensen, onze broeder.

Onze Vader heb jij zichtbaar gemaakt voor ons. Als een herder gaf jij ieder deel van leven.

Ik geloof in Jou, geest van leven,

die ons bezielt onderweg:

neem niet meer dan wat je nodig hebt;

heb eerbied voor de aarde, voor plant en dier, voor de mens, je naaste.

(Jef Wauters)

De jongen op het dak – Aline Sax (2)

Dan leunt de jongen achterover, tegen de pannen van het dak. Dan kijkt hij naar de wolken. Ze liggen samen in het gras, met hun hoofden naast elkaar en hun voeten in

een andere richting.

'En die daar?' vraagt zijn zusje.

'Dat is de grote waakhond van de prinses. Zie je, hij heeft twee koppen en, daar, aan zijn staart, hangt een vuurball. Hij beslist wie er in de buurt van de prinses mag komen. Wie slechte bedoelingen heeft, wordt meteen opgegeten.'

'O! Kijk daar! Daar komt iemand!' roept zijn zusje uit en ze wijst naar een andere wolk die donkerder en groter is dan de waakhond.

'Oei, dat is het verschrikkelijk koude sneeuwmonster. Het lijkt op een heel grote lawine van sneeuw. Het kan iedereen vermorzelen die op zijn pad komt.'

'Ook de grote waakhond?' fluistert ze.

'Ook de grote waakhond ...' bouwt hij de spanning op. 'Zie je hoe het verschrikkelijk koude sneeuwmonster dichterbij komt? Denk je dat het de grote waakhond gaat op-slokken?'

'Neel Ren weg, grote waakhond!'

'Maar kijk, daar! Die straal! Zie je ze? De zon komt de prinses en haar grote waakhond te hulp. Zij is de enige die het verschrikkelijk koude sneeuwmonster kan verslaan! Zie je hoe het openbreekt? De zon rijt het monster aan stukken!'

Zijn zusje juicht als de zon op haar gezicht valt.

De jongen sluit zijn ogen. Hij laat de zon zijn gezicht verwarmen en glimlacht.

Ze is eindelijk terug.

En marche

Afstand nemen en/of houden.

Een blik nog nooit eerder gezien.

Licht op al wat van waarde is.

Jef Wauters

En marche, sta op en ga, Daartoe worden we gezegend In de naam van Vader, Zoon en H. Geest

Uit de viering van 1 november 2020 in het Don Bosco centrum

Voorganger: Jef Wauters

UZ LEUVEN – CORONAPATIËNTEN

UZ Leuven

Het UZ Leuven telde op donderdag 5 november 2020 zestig Covid-19-patiënten op intensieve zorg.

Die trieste kaap werd donderdag gestart van de pandemie.

"En we verwachten de komende weken nog een verdere stijging", zegt hoofddarts **Gert Van Assche**.

In april piekte het aantal zieken-

huisopnames in het UZ Leuven op 54 patiënten op intensieve zorg. Die trieste kaap werd donderdag gestart.

"We creëren dagelijks extra capaciteit door bedden bij te plaatsen, maar de grootste uitdaging blijft het vinden van gekwalificeerd personeel", zegt Van Assche.

Het ziekenhuis krijgt ondertussen hulp van studenten verpleegkunde en geneeskunde, en ook vrijwilligers bieden zich aan.

"Maar de expertise die op een ICU-afdeling gevraagd wordt, kan je niet zomaar verwachten van een student."

Het UZ Leuven merkt bij zijn personeel geen stijging op in aanvragen voor tijdelijke werkloosheid tijdens de verlengde herfstvakantie.

"We zien nog steeds een erg grote bereidwilligheid om te komen werken bij ons personeel", aldus Gert Van Assche. "En daar zijn we echt enorm dankbaar voor."

(Blg) Krant Het Nieuwsblad – vrijdag 6 november 2020

WANDELSCHOENEN IN TREK

Vlaams Brabant - Corona doet ons de wandelschoenen aantrekken

Er waren dit jaar in Vlaams Brabant tot nu toe al zeventien procent meer wandelaars dan vorig jaar. De lockdown heeft daar veel me te maken.

In Vlaams Brabant werd dit jaar heel veel gewandeld. Dat wijzen cijfers van Toerisme in Vlaams-Brabant uit. Zo kwamen er meer dan 500.000 wandelaars voorbij aan de **Abdij van Park** in Leuven van januari tot nu. De **Chartrouzenberg** in Holsbeek kende ongeveer 30.000 wandelaars meer dan vorig jaar. In de **Doodse Bemde** passeerden er al 108.000 wandelaars.

'Per dag zijn er dubbel zoveel wandelaars als normaal', zegt gedupeerde voor Toerisme **Monique Swinnen**.

'We hebben gemerkt dat die drie

plaatsen in Leuven, in Holsbeek en Neerijse gigantisch populair zijn geworden. Ze zijn heel bereikbaar en er is prachtige natuur te zien. Mensen vinden op die mooie plekken rust. Ze vertellen het door, waardoor er nog meer wandelaars opduiken. We verwachten dan ook dat er door de huidige situatie, weer enorm veel mensen de natuur zullen vinden.'

Respecteer de natuur

Maar het gevaar voor overlast is niet denkbeeldig.

'Ik wil de wandelaars oproepen om de natuur te respecteren. Van zodra wij merken dat de natuur beschadigd wordt, gaan we ingrijpen. Blijf dus op de wandelpaden', aldus nog Monique Swinnen.

(mdt) Krant Het Nieuwsblad – 31 oktober 2020

Archeologie in de kijker in Vlierbeek

Enkele weekends geleden stond overall in Vlaanderen "Archeologie" in de kijker. Op tal van plaatsen kon je in het kader van de "Archeologiedagen" immers deelnemen aan leuke activiteiten. Opgravingen maken ons nieuwsgierig want ze kunnen ons veel vertellen over ons verleden. Archeologie spreekt dan ook tot de verbeelding van groot en klein. Een uitgelezen kans dus om het boeiende tuinarcheologisch onderzoek, dat momenteel bij de Abdij van Vlierbeek loopt, wat verder aan jullie toe te lichten.

Archeologie in Vlierbeek

In de zomer van 2019 konden we met z'n allen reeds zien hoe stadsarcheologe Lisa Van Ransbeek - samen met enkele collega's - met schop, truweel en borstel aan de slag ging om de fundering van de voormalige Tiendenschuur op onze abdijsite bloot te leggen. Dankzij deze opgravingscampagne is het volume van deze schuur, die bijna tweehonderd jaar geleden afgebroken werd, opnieuw gekend. Maar daar bleef het sindsdien niet bij. Momenteel loopt er immers ook een tuinarcheologisch onderzoek in Vlierbeek. Op basis van dit onderzoek zal het mogelijk zijn de geschiedenis van de abdijsite in kaart te brengen en kan deze kennis een inspiratiebron zijn voor de opwaardering van deze tuinen.

Moderne archeologie laat ook toe om zonder opgravingen te kijken wat er zich onder de grond bevindt. Wie een wandeling langs onze abdijsite maakte, kon er in augustus en september immers de geofysici John Nicholls (Archaeological Geophysics TARGET) en Timothy Saey (3DSoil) met hun scantoeestellen aan het werk zien. Zij scanden in opdracht van de Stad Leuven en het Archeologisch Projectbureau Aron reeds grote delen van de tuinen met een toestel dat elektromagnetische golven de bodem instuurt. Op die manier kunnen ze

achterhalen of er nog structuren zoals funderingen, kleine muurtjes of oude wandelpaden te vinden zijn. Voor voorbijgangers waren deze bezigheden regelmatig een bron van speculatie ... Wat deed die rare slee of die witte grasmaaier nu op de abdijsite? Wel, we lichten het graag even verder voor je toe.

Tuinarcheologisch onderzoek Het Masterplan voor de abdijsite van Vlierbeek schenkt heel wat aandacht aan de herinrichting van de groene ruimten op en rond de abdijsite. Om voor de oude abdijsite een passend ontwerpplan op te maken, is een tuinarcheologisch onderzoek zeker prioritair en noodzakelijk. Op die manier kan de historische en archeologische informatie immers opgenomen worden in het plan en wordt vermeden dat bij toekomstige werken tuinarcheologisch erfgoed vernietigd wordt.

Een bijkomende troef van dit onderzoek bij de herinrichting van de verschillende abdijsite is dat het ontwerpteam reeds in een vroeg stadium ondersteund wordt met een uitgebreide historische informatie. Deze zal zeker als brede inspiratiebron kunnen dienen bij het ontwerp van de op te waarden tuinen en groenzones. Meer nog, dit onderzoek zal hopelijk ook duidelijkheid verschaffen over de al dan niet waarheidsgetrouwe weergave van de abdijsite op oude prenten en schilderijen. Daarmee krijgen we, bijna letterlijk, een beter zicht op de geschiedenis van onze bijna negenhonderdjarige abdijsite.

Archeologie ... meer dan graven alleen

Het tuinarcheologisch onderzoek in Vlierbeek ging eerder dit jaar van start en loopt nog volop. Ook de komende maanden zal je de geofysici en archeologen dus nog aan het werk kunnen zien op onze abdijsite.

Naast het geofysisch vooronderzoek met verschillende soorten scantoeestellen en het gravend archeologisch vooronderzoek waarbij handmatig sleuven en putjes worden aangelegd, werken de archeologen ook volop achter de schermen om alle historische informatie samen te brengen. Een belangrijk onderdeel van het tuinarcheologisch onderzoek is immers ook het uitgebreide bureauonderzoek. Deskundigen van KUL Archeoworks raadpleegden immers eerst diverse bronnen, zoals historische kaarten en luchtfoto's, om zoveel mogelijk informatie te verzamelen over het landschap rond de abdijsite. Dat leverde alvast heel wat gegevens op over de tuinaanleg in het verleden.

Maar ook niet geschreven bronnen leveren bijkomende bruikbare informatie op. In samenwerking met de Heemkundige Kring Vlierbeek en dankzij de getuigenissen van onder meer Hans Dechamps en Hans Vandeput kwam aanvullende informatie over kleinere en grotere verstorings van de bodem in de tuinen aan het licht.

Beide heren zijn geboren en getogen in Vlierbeek. Als kleinzoon en achterkleinzoon van Jef Dechamps - de oude Suisse - en Rosalia Vandebosch - Moeder Roos voor de Vlierbekenaren - brachten zij hun jeugd door onder de kerktoeren van Vlierbeek.

Zo konden zij getuigen over de aanwezigheid van vroegere (water)putten en bakhuisjes op de abdijsite en waren ze er bij toen er in de jaren '60 een zandbak voor de Chiro gegraven werd en de voormalige barakken voor de Chiro en de Scouts opgetrokken werden - beiden op het huidige Chiroveld. Bovendien stootten ze als kind - bij het graven van een gat voor een steunpaal van een toegangspoortje - op enkele oude knopen van een soldatenuniform. Zou dit raadselachtige verhaal kunnen wijzen op de restanten van een soldatenplunje uit de 19de eeuw? In 1809 en 1815, ten tijde van de oorlogen tegen Napoleon, werd in onze abdijsite immers telkens een militair hospitaal ingericht.

Tenslotte wisten de heren nog te vertellen dat de opgehoogde ligging van de Alberdingk Thymlaan ten opzichte van de aanpalende velden

alles te maken heeft met het storten van het puin uit de zwaar getroffen wijk Blauwput na de bombardementen van mei 1944.

Deze bijkomende mondelinge bronnen vormen zeker een voordeel voor het archeologisch onderzoek. Hoe meer er voorafgaand over de geschiedenis van de tuinen geweten is, hoe makkelijker het immers wordt voor de deskundigen om de geofysische beelden van de scanners te lezen en te interpreteren. Alle bodemingrepen, of die nu honderden jaren oud zijn of slechts een tiental jaar, laten immers hun sporen na en tonen zich als overlappende vlekken en lijnen in de scanbeelden. In dat opzicht zijn deze getuigenissen, alsook de door de Heemkundige Kring Vlierbeek aangeleverde oude foto's van de abdijsite en haar omgeving even waardevol als de studie van het historisch kaartmateriaal dat verschillende oude versies van de tuinen weergeeft.

Aan het eind wordt al deze informatie vervolgens samen gebracht en zal het Archeologisch Projectbureau Aron een advies uitschrijven waarin uitgelegd wordt hoe best met de archeologische waarden - die aanwezig zijn in de verschillende tuinen - kan worden omgegaan. Na deze onderzoeken zal er namelijk een goed zicht zijn op de historische inrichting van de afzonderlijke tuinen, de bewaringstoestand van de tuinarcheologie en de mogelijkheden voor behoud of herwaardering.

Geofysische scantechnieken

De zones van de abdijsite waarop het geofysisch onderzoek3 uitgevoerd wordt, kan je ruwweg opdelen in twee soorten. Enerzijds zijn er de grote aaneengesloten zones onder de huidige grasvelden zoals de Parterretuin (beter gekend als het speelveld van de Chiro) en het grasland dat ligt voor de taverne "In den Rozenkrans" en het kunstenaarsatelier van Jonny Kiggen. Anderzijds zijn er de kleine door muren of door hagen ingesloten tuinzones zoals de Engelsche hof (ook gekend als de "Tuin van de zusters"), de Pandruin en het oude lusthof van de abdijsite aan de noordzijde van de boomgaard. Al deze zones worden tijdens het geofy-

sich onderzoek zo veel mogelijk overlappend met twee complementaire technieken onderzocht: Elektromagnetische inductie (EMI) en Ground Penetrating Radar (GPR). Wie meer wil weten over deze moderne scantechnieken, kan het artikel volledig lezen op de website van de abdijsite van Vlierbeek www.abdijsitevanvlierbeek.be.

Benieuwd naar de resultaten?

Een groot deel van het geofysisch onderzoek op onze abdijsite werd de afgelopen maanden reeds uitgevoerd. Er zal nog verder gewerkt worden in het najaar. En nu met z'n allen afwachten welke resultaten het gehele archeologische onderzoek zal opleveren.

Ben je ook benieuwd naar het rapport van de archeologen en wil je meer weten over wat er zich mogelijk nog onder de Vlierbeekse grond bevindt? Hou dan zeker de website en Facebookpagina van de Abdij van Vlierbeek in de gaten. We houden je hier immers graag verder op de hoogte van het archeologische onderzoek op onze abdijsite.

1. www.archeologiedagen.be
2. Het ging hier om gerecupereerde werfbarakken van de wereldtentoonstelling van 1958 in Brussel.
3. Onder geofysisch onderzoek in de archeologie verstaat men het in kaart brengen van archeologische sporen (muren, grachten, vloeren) door het detecteren van lokale fysieke afwijkingen die zij veroorzaken in de bodem. Dit kunnen afwijkingen zijn in het aardmagnetisch veld, in het vochtgehalte van de bodem enz.

©Tekst: Heemkundige Kring Vlierbeek in samenwerking met Elke Wesemael (Archeologisch Projectbureau Aron), in samenwerking met Timothy Saey (3DSoil), John Nicholls (Archaeological Geophysics TARGET).

©Foto's: Heemkundige Kring Vlierbeek.

VORMINGPLUS OOST-BRABANT

VORMINGPLUS OOST-BRABANT

Voorbij de quota - Online cursussen, bij jou thuis

Dinsdag 8 december 2020 19.30 u tot 21.00 u.

Prijs: 5 euro - Code: 206751

Diversiteit is een hoera-woord en iedereen is pro. Idem voor gelijkheid.

Het enthousiasme bekoelt echter wanneer het concreet wordt en maatregelen zoals quota zich opdringen. Er bestaat weerstand tegen zulke voorschriften. Wij willen bijvoorbeeld de best gekwalificeerde kiezen in plaats van identiteit als doorslaggevend argument te nemen.

Argumenten als: "Er zijn geen kandidaten voor deze job." en "Je kan mensen toch niet dwingen te solliciteren", duiken op.

Hoe komt dat eigenlijk? Vanwaar die vaak emotionele reactie?

Hoe kunnen we tegen quota zijn terwijl het een efficiënt middel is om culturele clonage en achterstelling te bestrijden?

Prof. **Karen Celis** bekijkt in deze lezing hoe bepaalde machtsmechanismen leiden tot inclusie en andere tot exclusie.

Ze vertelt je wat onderzoek over privileges en marginalisering geleerd heeft.

Na de lezing krijg je kans om vragen te stellen.

Praktische info:

Deze activiteit sluit aan bij de reeks: www.racismewijs.be

Een week vooraf ontvang je de link naar de online zoom-sessie.

OEF, SINTERKLAAS KOMT

Maar jij moet in je kot blijven

Nee, de kindjes moeten niet bang zijn, Sinterklaas komt ook dit jaar langs, coronavirus of niet. Dat heeft de goedheilig man laten weten in een videoboodschap.

Al zal het er wel een beetje anders

uitzien dan anders. De blijde inkomst in ons land moet je dit jaar van thuis uit volgen.

Op **14 november** meert de stoomboot in Antwerpen aan. Vanaf 14 uur kunnen de kinderen dat live volgen op Ketnet en Eén.

"Ik wil jullie, lieve kinderen, niet in de steek laten", zegt Sinterklaas. "Zeker niet in een jaar dat al zo moeilijk was. Al moet ik dit jaar in een ruimtepak over de daken lopen, ik zal er staan. Daarom zal ik voor één keer aankomen zonder wuivende kinderen en lachende gezichtjes. Maar jullie kunnen dat allemaal op tv volgen."

(e&dp) Krant Het Nieuwsblad - Jommeskrant - 4 november 2020